

Zpěvák Josef Vojtek má rád živé hraní a baví ho muzikály:

Pomlouvá ten, kdo závidí

Josef Vojtek (41) je rozpačitý z českých recenzentů. Za svým účinkováním v muzikálech si stojí a připouští, že jedním z důvodů, proč v nich působí, jsou finance. Těší se na turné své kapely k loňskému albu *Corrida*.

■ Jak hledíš na recenzentské ohlasy na novou desku Kabátu?

V podstatě všechny recenze, které se dosud napsaly, se nesly v tradičním duchu: zase Kabát, písničky jsou si podobné. Naučil jsem se nic si z toho nedělat a neřešit to. Spíš jsem zvědavý na turné, které by mělo být v květnu a červnu. Také mě těší, že se *Corrida* prodává docela dobře. Lidé si ji nevyपालují, ale kupují, podle toho mohu usuzovat, že se jim asi líbí a chtějí mít doma originál.

■ Dotýká se tě, že recenzenti při hodnocení nových desek Kabátu nevnímají evidentní posuny ve zvuku nebo textech?

Všiml jsem si, že se to u nás neřeší. Stejně je to u filmu. Ted jsem zrovna četl recenzi na film *Obsluhoval jsem anglického krále*, ve které ho autor přirovnával k *Postřižinám*. Proč? Myslím si, že by měl kritik být natolik fundovaný, aby nemusel pořád jenom přirovnávat. A nebo ať to nedělá. Připadá mi divné, když někdo napíše, že tahle písnička je podobná tamté. Na to nemusí být kritik. Je přece jasné, že Kabát nebude dělat jinou muziku. Najít ale například to, že třeba zpívám třikrát na sebe, nebo že jsou tam trojhlas a čtyřhlas, to tam neslyší. Podstatné pro ně je přirovnávat a škatulkovat.

■ Jsi z toho smutný?

Ne, nejsem. Jsem smutný z toho, když jsem nemocný, nebo když je nemocný někdo z rodiny, ale z hloupé kritiky ne.

■ Jsi symbolem českého rock'n'rollu. Jak se vyrovnáváš s tím, že stojíš jednou nohou v muzikálech? To není rock'n'roll.

Není, to máš pravdu. Ale mě to baví, protože je to divadlo a je to celé o živém zpívání. Nikdy mě moc nebavilo točit desku, v studiu je voprz, pořád se něco pře-

Foto PRAVO - Lukáš Táborský

Josef Vojtek by rád přijal nějakou seriózní nabídku zahrát si ve filmu.

dělává. Mě baví koncerty, protože když to zkazíš, tak to zkazíš. Patří to k tomu. A proto mě baví i muzikály. Baví mě zpívat živě a být součástí příběhu, který jsem kdysi viděl třeba v kině, jako například film *Tři mušketýři*.

Dříve se dělalo amatérské divadlo na každé vesnici. Hrával v něm třeba i místní starosta a bylo to v pohodě. Já to dělám takhle, no a ještě za nějakou tu kačku.

■ Nejsou hlavním důvodem tvého účinkování v muzikálech právě finance?

Zadarmo bych to nedělal, co si budeme nalhávat. Z něčeho žít musím. Kabát nehraje tak často, aby mě uživil, a protože neskládám, neberu ani autorské honoráře. Přestože jsme jedna z nejpou- lánějších kapel v zemi, v Praze

bych z toho žít nemohl. Podle mě jsou náklady na žít v Praze několikrát vyšší než na vesnici. Dokud muzikály můžu dělat a baví mě, dělat je budu. Je mi jedno, že to šlve někoho jiného. Kdyby to ale začalo štvát mě, přestal bych s tím.

■ Hrál jsi někdy divadlo?

Právě že ne. Ale mého dědy bratr byl ředitelem teplického divadla, takže jsem k němu měl vždycky blízko. Když mi bylo patnáct, hrál jsem fotbal. Byl jsem třikrát týdně na hřišti a nenapadlo mě zkusit dělat příjimačky na DAMU nebo JAMU. Tak jsem šel do Ústí nad Labem na obor spojov- ých mechanik pro telefonní síť. Když jsem se po vojně dostal k muzice, litoval jsem toho. Že umím opravit telefon, to mi bylo a je k ničemu. V patnácti letech se člověk nemůže rozhodnout, co bu-

de dělat celý život. Většinou jde studovat něco, co nakonec stejně vůbec nedělá.

■ Od divadla je jen krůček k filmu. Máš nějakou nabídku?

Asi jsi postřehl, že jsem se na pár minut objevil ve filmu *Jak se krotí krokodýli* Marie Poledňákové. Nebylo to ale žádné herec- tví, hrál jsem sebe. Žádnou další nabídku nemám, ale určitě by mě to bavilo.

■ Hraješ v muzikálu *Golem* a čeká tě role *Joffreye* v *Angeli- ce*. Těšíš se?

Říkal jsem si: Napsal to Michal David, jeho muziku znám, tak by to neměl být problém. Navíc je režisérem Jozef Bednárík, člověk, který se vyzná. Musím říct, že Bednárík je dábel. Všechno nám předvádí a my pochopili, že to nebude žádná legrace. Zrovna

nedávno na mě vylítl s monologem přes půl stránky. Málem jsem se z toho nervově zhroutil, protože nejsem „studovaný“ a mám s tím problém. Ale zvládnou to, tak přísahám!

■ Nemáš nečisté svědomí z toho, že jsi přijal roli v *Angeli- ce*, vyložené komerčním díle, červené knihovně pro dámy?

Váhal jsem, nebyl jsem si jistý, jak to jako celek dopadne. Čekal jsem na Michalovu muziku a Fanánkovy texty. Budiž k dobru věci, že lidi tahle témata baví určité víc než muzikál o politickém převratu v Argentině, tedy aspoň u nás. Jo, a závěrem bych řekl akorát tohle: Většinou pomlouvají ti, kteří závidí, a kdyby je někdo oslovil, rádi by na těch prknech, která znamenají ten náš malý hudební svět, stáli s námi.

www.kabat-fans.cz ▲